

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

(<http://www.planetpulp.dk>)

Søg...

13. maj 2017

Jacob Krogsøe (<http://www.planetpulp.dk/author/jacob/>)

Synes godt (

Arrival

Tekst |

Print denne side |

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Arrival&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20side%3A%

De store science fiction-film kan sætte spørgsmålstegn ved vores eksistens som mennesker. Både filosofisk og psykologisk. Arrival hører til blandt de store science fiction-film – i laget lige bag de helt store.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/arrival/arrival_plakat_stor.jpg)¹² mystiske rumskibe ankommer rundt omkring på kloden, hvor de svæver lige over overfladen. Lingvisten Louise Banks bliver en del af et ekspertteam, der skal forsøge at kommunikere med de fremmede.

Med på holdet er også fysikeren Ian Donnelly, så der er både plads til sprogvidenskab og klassisk videnskab. Men ikke alle nationer har tålmodighed til at vente, og det bliver til et kapløb med tiden, før nogen beslutter sig for at skyde rumskibene ned.

Hvad vil de fremmede os?

Og hvad vil de fremmede, hvem er de og hvor kommer de fra?

Mere vil jeg faktisk ikke afsløre af filmens handling. Men jeg kan dog røbe, at slutningen har delt vandene. Personligt er jeg ganske pjattet med den, selvom den ikke perfekt. **Arrival** er baseret på **Story of Your Life** af Ted Chiang fra 1998.

Det med at sætte spørgsmålstejn ved vores eksistens som mennesker er jo ikke noget, der kun tilfalder de store science fiction-film, men science fiction-genren har en unik mulighed for at løfte historien op på et andet niveau, end vi vant til.

Det er naturligvis også netop det, der får mange til at stå af, når de hører ordet "science fiction", for det er jo ikke virkeligt.

At folk har de præferencer, må de jo selv ligge og rode med, for man går glip af store oplevelser hvis man afskriver science fiction som en overfladisk leg med videnskab, teknik og rumskibe. At science fiction-film så ofte er netop det, siger mere om de enkelte værker og filmskabere, end det siger om genrens potentiale.

Science fiction som genre kan mange forskellige ting. Som ved alle andre genrer er der også værker, der "bare" er letkøbt underholdning, hvor effekterne er i fokus. Det kan sådan set også være fint og underholdende.

Men når science fiction bruges på den "rigtige" måde, er det netop meget mere end bare en fascination af teknik og videnskab. Her smelter "science" og "fiction" sammen.

Forførelers dagbog

Som det var tilfældet med **Interstellar** (<http://www.planetpulp.dk/?p=36415>) (2014), som har en meget stor stjerne hos mig, deler **Arrival** også vandene.

De to film kan, selvom de er meget forskellige, kritiseres for mange af de samme ting, både i forhold til selve videnskaben og i forhold til det store fokus på følelser.

I den sammenhæng vil jeg lige hive en gammel kliché frem fra skabet, som jeg også brugte i forhold til **Interstellar**, da det nemlig handler om hvorvidt "man bliver forført af filmen eller ej".

Og jeg mener det ikke som en undskyldning for, at jeg ser igennem fingre med masser af fejl, fordi jeg godt kan lide filmen. Nej, jeg mener, at de to film, og mange andre, fordrer, at man netop lader sig forføre, at man lader fortællingen trænge ind huden, hvor den, hvis den virker rigtigt på dig, vil forblive lang tid efter filmen er slut.

Hvis man ikke gør det, vil man hurtigt se sig sur på dele af filmens konstruktion, men jeg mener, at konstruktionerne i både **Arrival** og **Interstellar** er så stærke, at de netop lykkes med at forføre. Men det er en diskussion der kan fortsætte fra nu af og til Dommedag.

Arrival hører til blandt den undergenre man kalder "kontakt med fremmede væsner", og den flirter også behændigt med en anden og mere voldsom subgenre, man kalder "invasion fra rummet".

Det er netop i spændingsfeltet mellem kontakten og invasionen, at **Arrival** finder sin styrke, akkurat som det også er tilfældet i klassikeren **The Day the Earth Stood Still** (<http://www.planetpulp.dk/?p=59>) (1951).

For hvor ligger grænsen mellem kommunikation og invasion? Hvad er de fremmedes motiver, og hvordan håndterer menneskeheden at få besøg fra rummet? I **Independence Day** (<http://www.planetpulp.dk/?p=1169>) (1996) udvikler det sig til en decideret krig, og i **Close Encounters of the Third Kind** (<http://www.planetpulp.dk/?p=1131>) (1977) er det mere følsomt og smukt.

Kommunikation på dagsorden

Arrival har også et tæt slægtskab med mesterværket **Contact** (1997), uden at den når op på **Contacts** niveau, men der er mange af de samme tematikker på spil i forhold til kommunikation og sorg.

Der er også tematikker på spil i **Arrival**, som jeg ikke vil nævne her, da det vil have potentiale i forhold til at afsløre vigtige plotpointer i filmen, specielt i forhold til slutningen.

Arrival er en vild og smuk oplevelse, tankevækkende, til tider skræmmende. En film der på fornemste vis viser genrens potentiale som andet end "effektjagt". Dybest set handler den, på flere planer, om kommunikation og manglen på kommunikation.

Filmene er smukt fotograferet, og det følelsesmæssige omdrejningspunkt er en velspillende Amy Adams i hovedrollen som Dr. Louise Banks.

En anden styrke ved filmen er, at den føles ægte og troværdig, selvom ingen af os ved, hvad der ville ske, hvis fremmede væsner landede på Jorden. I filmens univers tror man på det, og det er essentielt for science fiction-genren og for andre fantastiske genrer, hvor det ikke er hverdag, bleer og håndvaske der skildres.

Fremtidens mand

Filmens instruktør **Denis Villeneuve**, som jeg første gang stødte på via den fremragende thriller **Prisoners** (2013), er en sjældent visuel begavelse og en stærk fortæller og personinstruktør.

At det er ham der står bag den kommende efterfølger til **Blade Runner** (<http://www.planetpulp.dk/?p=24081>) fra 1982 giver mig en anelse ro i maven, selvom det dybest set ikke er en film, jeg mener man burde lave, da **Blade Runner** afsluttes på fornem vis.

Men det er modigt, at man har valgt at lave en efterfølger til en film, som for mange hører til blandt verdens bedste film – at jeg så mener den, altså **Blade Runner**, er overvurderet er en helt anden historie

Arrival er i hvert fald endnu en fremragende film fra Villeneuves hånd. Se den, før det er for sent; se den, før Abbott og Costello banker på din dør (det sidste vil du forstå, når du har sat filmen).

Titel: Arrival

Instruktør: Denis Villeneuve

Manuskript: Eric Heisserer, baseret på novellen Story of Your Life af Ted Chiang

Cast: Amy Adams (Louise Banks), Jeremy Renner (Ian Donnelly), Forest Whitaker (Oberst Weber)

Foto: Bradford Young

Klip: Joe Walker

Musik: Jóhann Jóhannsson

Spilletid: 116 minutter

Aspect ratio: 1.85: 1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, 2016

Produktionsselskaber: Paramount Pictures, FilmNation Entertainment, Lava Bear Films, 21 Laps Entertainment, Xenolinguistics

Anmeldt i nr. 139 | 13/05/2017 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43775)

Stikord: Alien Invasion (<http://www.planetpulp.dk/?p=2068>), Rumskibe (<http://www.planetpulp.dk/?p=4365>), Rumvæsner (<http://www.planetpulp.dk/?p=2746>)

Jacob Krogsøe (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894).

Medstifter af Planet Pulp. Redaktør.

Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget tillægsuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den 1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek.

Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i Hesselager. **Maltin's Film Guide [..]** (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med